

Israelsmissionens Avis

EVANGELIET OG DEN JØDISKE VERDEN

NR. 2 APRIL 2008

MIDTERSIDERNE

I sin årsberetning kom Israelsmissionens formand, Kai Kjær-Hansen, med selvkritiske betragtninger i forbindelse med omtalen af staten Israels 60-års jubilæum.

JESUS I HÆREN

Læs om den kamp det kan være for Jesus-troende værnepligtige i den israelske hær at finde tid til fællesskab og bøn. Se ungdomssiderne s. 7.

"...Jeg beder af hele mit hjerte til Gud om at jøderne må blive frelst" (Rom 10,1)

Når jøder møder Jesus

Af Jørgen Hedager Nielsen, landsstyremedlem

Det er helt sikkert muligt. Det er jeg selv et levende bevis på. Så kategorisk besvarede jøden Efraim Goldstein det spørgsmål, der var formuleret som emne til ham ved Israelsmissionens årsmøde i Esbjerg.

Efraim har i mange år været en central medarbejder i den amerikanske organisation Jews for Jesus (Jøder for Jesus). Han arbejder nu for organisationens nye satsning i Israel. "Egentlig er spørgsmålet ikke: Er mission til jøder mulig? men snarere: Er mission til jøder nødvendig?" fortsatte han.

Jyder for Jesus

Efraim havde fanget så meget dansk, at han spøgende kunne foreslå en organisation med navnet Jyder for Jesus. "Ikke alle vil mene, at den organisation er nødvendig," vurderede han, "men ligesom alle jyder har brug for Jesus for at blive frelst, så har jøder det også. Ingen opnår frelse uden Jesus."

Efraim voksede op i en jødisk familie, som fulgte livet i synagogen og overholdt traditionerne. De boede i et jødisk kvarter i New York. Ud fra sit eget liv nævnte han nogle af de hindringer, evangeliet møder hos en traditionstro jøde.

"Men vi skal ikke skamme os ved

God forplejning og hygge hører sig til på et årsmøde

Sådan også i år, hvor overskriften var "Når jøder møder Jesus". Vi var samlet i menighedslokalerne til den kirke, der meget passende hedder Zions Kirke.

Sognepræsten ved Zions Kirke, Niels Jørgen Kobbensmed, indledte med at vise, hvordan Israel har en central plads i Salmebogen. "Den kristne kirke har altid spejlet sig i Det Gamle Testamente. Der viser sig tydeligt i mange salmer," understregede han og pegede bl.a. på "Tør end nogen ihukomme".

Efter indledningen sang vi "O kom, o kom, Immanuel, forløs dit fangne Israel."

Lille med vidt forgrenet

"Israelsmissionen er måske det videst forgrenede og mest komplekse missionsarbejde, vi har, selv om vi med et budget på 2 millioner årligt hører til blandt de små," sagde aftenens mødeleder Peter Jakobsen. Hans fornemmelse blev underbygget af Kai Kjær-Hansens formands-

beretning (se midtersiderne) og arbejdsberetningerne fra generalsekretær Bodil Skjøtt og ungdomssekretær Peter Madsen.

Der er mange forskellige aktiviteter og samarbejdspartnere. Ingen af dem er uden frugter, og ingen af dem er uden udfordringer. Vi hørte om mere end 500 til gudstjeneste i Gravhaven påskedag med Hans-Ole Bækgaard som liturg, og vi hørte om dåb i Immanuel Kirken i Jaffo ved Jan Mortensen samme dag.

Vi hørte som den seksårige plan, som Jews for Jesus har for at nå tolv områder i Israel med evangeliet. Og vi hørte om den betydning, en række danske volontører har i det sociale arbejde i Jerusalem. Men vi hørte også om modstand mod mission fra ortodokse jøder og fra israelske myndigheder.

De mødte Jesus

"Da jeg med min familie flyttede til Israel, opdagede jeg, at der er jøder, der ikke tror på Jesus," for-

[Fortsættes på side 3...]

Fra v.: Gabi og Efraim Goldstein i samtale med Heinrich Pedersen

BRUG GIROKORTET

Tak for en årsmødegave – stor eller lille.

En gave på 650 kroner dækker tre tusindedele af hele budgettet.

En sådan gave gør en forskel.

På forhånd tak!

evangeliet – hverken som hedninger eller jøder. Ud fra mange personlige erfaringer ved jeg, at Ånden ved et enkelt venligt ord om Jesus også kan trænge igennem til en jøde," understregede han.

Vi spejler os i GT

Et årsmøde i Israelsmissionen plejer at være et bombardement af forskellige indtryk, som er samlet under en fælles overskrift.

Bombe tæt ved at dræbe messiansk-jødisk teenager

Femten-årige Ami Ortiz, søn af lederen af en messiansk menighed i Samaria, åbnede den 20. marts forventningsfuldt en pakke hvorpå der stod "Glædelig purim".

I pakken lå en bombe. Den eksploderede og Ami blev slået bevidstløs og blev alvorlig såret med forbrændinger over hele kroppen og metalsplinter over alt. Han er nu uden for livsfare, hvilket lægerne kalder et mirakel.

Flere video-klip om sagen ligger på internettet. Brug Google. Skriv CBNnews og søg på Ami. *bfs*

POST DANMARK
PP

PAKKET MAGASINPOST

ID-Nr.: 45048

Immanuel Kirken i Jaffo

Jan Mortensen skriver i sin årsrapport, at der til gudstjenester i "sabbats-menigheden" i gennemsnit deltager 42 personer; i "søndags-menigheden" gennemsnitligt 22; grupper af besøgende er ikke medtalt. Desuden arrangeres der i ugens løb en lang række aktiviteter.

I sit sidste nyhedsbrev, fra midten af marts, skriver Jan Mortensen bl.a.: "Vi oplever større og større modtagelighed i vores 'åbne kirke'. I januar havde vi endnu engang besøg af en israelsk skoleklasse, men denne gang var distriktets skoleinspektør med for at tjekke os. Juan [organisten i kirken] var noget spændt på, hvordan han ville reagere: jødiske skolebørn udsat, ikke bare for kirke og orgel, men også evangeliet forklaret af en Jesus-troende

GENNEM JOINT MISSION TO ISRAEL, ET NORDISK SAMARBEJDE, ER DEN DANSKE ISRAELSMISSION FORTSAT MED TIL AT STØTTE ARBEJDET I OG UD FRA IMMANUEL KIRKEN I JAFFO.

præstepar i Immanuel Kirken siden 2004. De påtænker at slutte deres tjeneste i 2009. De første sonderinger angående deres efterfølgere er indledt.

jøde. Men han blev så begejstret, at han har taget endnu flere klasser med 'til min egen kirke', som han udtrykker det. Det, der især gjorde indtryk på ham, var børnenes reaktion. Han havde en meget vanskelig klasse med, og han havde aldrig set dem så stille og lyttende før ..."

Vicka Mortensen har, foruden at tage del i de mange aktiviteter, på det seneste få en ny opgave, nemlig at undervise i engelsk i Ramallah på Vestbredden hver onsdag.

Familien Mortensen har været

Klassisk musik - orgel, fløjte og trompet - fra Immanuel Kirken i Jaffo. CD'en kan rekvireres fra Israelsmissionens sekretariat. Pris kr. 70 + porto.

VALG TIL LANDSSTYRET - OG TAK

Ved fristens udløb for opstilling af kandidater til Israelsmissionens landsstyre var der ikke bragt flere navne på bane, end der skulle vælges.

Bent Jakobsen

Heinrich Pedersen

Som tidligere meddelt er sognepræst Peter Østergaard Jacobsen, Fredericia genvalgt og konsulent Bent Jakobsen, Erritsø, nyvalgt.

Som nyt landstyre-valgt medlem indtræder tidligere generalsekretær i Israelsmissionen Heinrich W. Pedersen.

Afgående medlemmer er sognepræsterne Flemming Markussen, Gistrup, samt Ólafur Felix Ólafsson, Mejlby.

Vi glæder os til samarbejdet med de nyvalgte medlemmer og takker de afgående for den indsats, de har ydet i de forløbne år.

Peter Jacobsen

Andagt

Af Jan Mortensen, Immanuel Kirken, Jaffo

Facade og tandbøjler

Umiddelbart vest for den gamle by i Jerusalem er der hektisk byggeaktivitet. Vældige kraner og bjerge af rå beton konkurrerer med de gamle ottomanske mure om udsigten. Enkelte gamle huse restaureres og inkorporeres i de nye hoteller og turistfælder. Her så jeg et fascinerende syn.

En af de gamle flotte bygninger var åbenbart under restaurering. Det så ud, som om facaden havde fået tandbøjler på. Ved nærmere eftersyn viste det sig, at der ikke var andet end facade. Derfor tandbøjlen. Bag facaden arbejdede gravkøer med at fjerne de sidste murbrokker, så der kan lægges nyt fundament. Smart! Sådan slipper man for en dyr restaurering af utidssvarende rum og installationer, men bevarer en smuk facade af ælde og fortid.

Jeg indrømmer, at jeg kom til at tænke på folkekirken. Det var ikke pænt, men det gjorde jeg nu

alligevel. Og hvis de teologiske moderniseringsbestrebelse, vi ser i disse år, rent faktisk bliver ført igennem, så kan man frygte, at der ikke bliver meget mere tilbage af vores elskede kirke end netop det: en fritstående facade med tandbøjler. Det er jo fundamenterne selv, der graves op, når folkemening og tidsånd gøres til bindende norm for kirken. "Bygget på apostlenes og profeternes grundvold med Kristus Jesus selv som hovedhjør-

nesten", skulle helst være mere end nostalgiske ord mejslet ind i facaden.

Vi kender også til det med tom facade

Men udfordringen i disse linier bør alligevel gå til os selv. Vi kender også til det med tom facade. Vi ved jo, hvordan en god kristen helst skal se ud, og er fristede til at male facaden i de rigtige meninger, varme smil og overbærenhed. Kravet om

Avisen og Posten

Israelsmissionens Avis sendes fra nu af med det, postvæsenet kalder "Med rundt". På den måde sparer vi rigtig mange penge, som i stedet kan bruges på mission. Vi håber, vores læsere finder avisen mellem andet materiale - reklamer og andre missionsblade.

Ydre Missions Lodseddel 2008

Støt Israelsmissionen ved at købe/sælge disse lodsedler i perioden 15. marts til 15. maj.

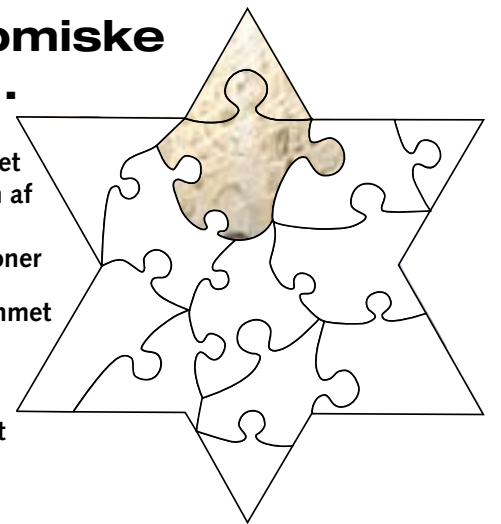
Få mere information hos Jens Arne Skjøtt, Tlf. 7565 2191 e-mail: jas@km.dk

Det økonomiske puslespil...

Følg med i, hvordan det går med indsamlingen af midler til arbejdet. Budget: 1.900.000 kroner

Per 1. marts er indkommet 241.000 kroner hvilket svarer til 12%.

Gad vide hvad billedet forestiller?

inderlighed gør blot denne fristelse mere fatal: Ikke blot skal facaden være pæn, den skal også være ægte. Men hvad gør man så, når det ægte ikke er pænt? Når sår, tvivl og synd hærger bag facaden? Nogle ender med at sløjfe sig selv fra kælder til kvist og flytte helt ud på facaden.

Facade er ok. Det hører med til både psykisk og åndelig modenhed, at der er en vis afstand mellem min kælder og min facade. Afstand, men også sam-

menhæng. For vigtigst er det liv, der rører sig bag facaden. At "bygge på evangeliets grund" betyder her, at Jesus får lov at se mig i øjnene og elske mig helt ned i min kælder. Og så bygges der derfra. Med ham som bygmester. Så kan det godt være, at en smuk facade med tandbøjler må pilles ned og bygges om, så den passer til resten af huset. Godt det samme. For kun sådan bliver min facade et redskab for ægte fællesskab med andre.

Sekretariat

Sekretariat
Ydre Missions Hus
Nørregade 14
6070 Christiansfeld
Tlf. 7456 2233
Kontorassistent
Jeanette Wind
@: kontor@israel.dk
Girokonto 305-4500
Bankkonto: Reg. nr. 9743
konto nr. 0003054500

Hjemmeside.
www.israel.dk
Generalsekretær
Bodil F. Skjøtt
Tlf. 7356 1276
Mobil 2371 8264
@: general@israel.dk
Ungdomssekretær
Se s. 8

Landsstyret

Formand
Teol. dr. Kai Kjær-Hansen
Tlf. 8622 6470
@: kkh@israel.dk
Forhenværende MF
Henning Lysholm
Christensen
Tlf. 9722 3148
@: lysholm@post10.tele.dk

Sognepræst
Peter Ø. Jacobsen
Tlf. 7592 0121
@: poej@km.dk
Konsulent
Bent Jakobsen
Tlf. 7594 2991
@: bent.jakobsen@get2net.dk

Cand.mag.
Hanne Skjølstrup Mikkelsen
Tlf. 8730 3077
@: hanne@israel.dk
Redaktionel medarbejder
IMT
Jørgen Hedager Nielsen
Tlf. 7586 1221
@: hedager@israel.dk

Sognepræst
Erik Nikolajsen
Tlf. 9712 0417
@: erni@km.dk
Sognepræst
Heinrich W. Pedersen
Tlf. 7588 3012
@: hwpe@km.dk

Udsendinge

Jaffo
Jan og Vicka Mortensen,
Immanuel Church,
Rehov Be'er Hofman 15,
P.O. Box 1783
Tel Aviv 61016, Israel
Tlf.: +972 3 682 0654
Fax: +972 3 682 6409
@: mortensen@israel.dk

Yeshua chai – Jesus lever

Af Efraim Goldstein, Jews for Jesus, Tel Aviv

I 1994 blev min hustru og jeg sendt til Israel for at oprette et Jøder for Jesus-arbejde i landet. Vi har nu været her fjorten år, og arbejdet vokser, hvilket betyder, at vi deler evangeliet med flere og flere af vore medjøder i Israel.

Israel er en demokratisk stat, og i år 2000 blev Jøder for Jesus anerkendt som en ikke-profit-organisation med de privilegier, det giver; men det, som vi egentlig er her for, er at nå vort jødiske folk med de gode nyheder om Jesus Messias, frimodigt og kærligt at forkynde, at Yeshua chai – Jesus lever!

Synlighed og evangelisering

Vi har været meget synlige i Tel Aviv-området. Herren har

velsignet os med en stab på 10 fuldtids missionærer og et team af frivillige fra hele verden, som står sammen med os i arbejdet. Sammen går vi ud til indkøbscentre og til særlige begivenheder i Tel Aviv-området. Et af de steder, hvor vi foretrækker at uddele litteratur eller blot snakke med mennesker, er en befærdet gade i Tel Aviv med mange cafeer, der sædvanligvis er fyldt med unge mennesker. Der går vi hen, og der har vi mulighed for at tale med mennesker om, hvem Jesus er.

Selv om vi går ud på gaden og uddeler traktater og taler med mennesker på de travle strøg i Tel Aviv, er kernen i vort arbejde den personlige evangelisering. Dette gør vi ved at møde mennesker på tomandshånd. Det er i denne del af vort arbejde, vi har mulighed for at drøfte Jesus som Messias med mennesker, der har udtrykt interesse for emnet. Vi sidder sammen med nogle af

FAR OG SØN, EFRAIM OG GABI GOLDSTEIN, DELTOG I ISRAELSMISSIONENS ÅRSMØDE OG FORTALTE OM JØDER, DER MØDTE JESUS. HER FORTÆLLER EFRAIM GOLDSTEIN OM, HVORDAN BEVÆGELSEN JEWS FOR JESUS MØDER JØDER.

Yeshua chai – Jesus lever – står der på teltet, hvor Jews for Jesus holdt til ved en new age-festival. Også danskere er velkomne til at være med i forbindelse med kampagner i Israel.

disse israelere, der ikke kender Jesus, og åbner skrifterne for dem og forsøger at påvise, at Jesus er Israels Messias. Hvis en kommer til tro på Jesus, fortsætter vi med at mødes for at hjælpe vedkommende med at vokse i troen.

Evangeliserende kampagner

Det sidste års tid har vi arbejdet

med planerne om en række evangeliserende kampagner i Israel. Der forestår endnu meget arbejde, før kampagnen begynder. Vi leder stadig efter andre kristne, der engageret vil stå sammen med os om dette – enten på støttestation eller som frontvidner.

Vi er ved at planlægge en strategi for en mediekampagne,

som vil inkludere reklameskilte, evangeliserende annoncer i aviser og på internettet. Udfordringen består ikke i at skrive annoncerne, men i om aviserne og reklamefirmaerne vil bringe vore annoncer. Det er ikke helt uden problemer. Hvis blot det lykkes at få annoncerne optaget den første gang, kan det bane vejen for fremtidige annoncer. I Israel kan en annonce i en landsdækkende avis nå næsten en million mennesker.

Jesus – jøders håb

Vi er bekymrede over, at modstand fra de ultraortodokse vil få held til at sinke vore evangeliserende bestræbelser. Vi håber, at vi bliver bemærket af alle – bortset fra de ultraortodokse.

Det er vort håb at nå titusinder af mennesker i Tel Aviv-området. Vi beder om, at vi må få tusindvis af meningsfulde samtaler, og at hundredvis af mennesker vil give os deres navne med henblik på yderligere opfølgning. En vellykket kampagne drejer sig ikke om at nå visse talmæssige mål, men om at være i stand til at røre hjertet hos vort jødiske folk med det eneste sande håb om fred – Jesus Messias.

Traktater og en samtale

Af Efraim Goldstein

En vintermorgen i Tel Aviv gik min medarbejder Moshe og jeg selv ud for at møde folk i morgenmyldretiden. Vi stillede os på en befærdet bro, som forbinder den centrale busstation og jernbanen i Tel Aviv.

Denne morgen bevægede trafikken sig frem med sneglefart. Fodgængerne på broen syntes at komme hurtigere frem end de mange hundrede biler nede på motorvejen, der krøb af sted centimeter for centimeter.

I løbet af en time passerer hundredvis af mennesker, og mange af dem er villige til at tage imod en traktat.

Problemet med den form for

evangelisation er, at det i virkeligheden er vanskeligt at vide, hvem der faktisk bliver berørt af evangeliet.

Mens jeg havde travlt med uddelingen af traktater, bemærkede jeg en mand, der stod nogle få meter fra mig og læste i den traktat, jeg lige havde givet ham. Jeg gik hen til ham og spurgte, hvad han mente om det.

Jesus giver mening

Hans første ord var: "De er løgnere alle sammen, Moses, profeterne og Muhammed." Det tegnede til at blive en interessant samtale, mente jeg. Han fortsatte med at sige, at alle de religiøse ledere kun er interesseret i, hvad der tjener deres egne interesser, og at man ikke kan stole

på nogen af dem. Jeg svarede, at det måtte være vanskeligt at fastholde den opfattelse, at al tro er baseret på løgn. Han sagde, at det ikke var vanskeligt for ham at tro, for han kunne ikke se nogen anden mulighed.

Dernæst overraskede han mig ved at sige, at det eneste, der gav nogen mening for ham, var Jesu lære. Han sagde, at Jesus prædikede en let vej, en der ikke krævede for meget af personen, og at det er grunden til, at kristendommen har været så populær gennem århundrederne.

Det er nøjagtig, hvad Jesus sagde: "Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let" (Matt 11,29-30).

På dette tidspunkt sprang min medarbejder Moshe ind i samtalen, og jeg gik tilbage til at uddele traktater.

I løbet af samtalen gav manden Moshe sit navn og adresse; han vil gerne mødes med Moshe igen. Hans navn er Davir, hvilket på hebraisk er navnet på det Allerhelligste i Israels gamle tempel. Må Herren føre denne oprigtige mand til et helligt sted i hans liv ved Jesus Messias' kærlighed.

Årsmøde-reportage...

[fortsat fra forsiden...]

talte Gabi Goldstein, som er søn af Efraim og arbejder for Jews for Jesus i Paris.

"Nu er jeg på jagt efter de jøder, der leder efter sand fred. Jeg ønsker at dele evangeliet om frelsen og freden i Jesus med dem," sagde han. En evangeliseringskampagne i Paris bliver sikkert et af de projekter, der også kommer danskere med i.

Aftenens taler, Orla Villekjær, skildrede, hvordan Jesus mødte jøder. Simon Peter, Maria Magdalene, den rige unge mand og Zakæus var forskellige. Derfor mødte Jesus dem forskelligt, og deres reaktion blev forskellig.

"Der sker noget med mennesker, når de møder Jesus," understregede Orla Villekjær. "Peter stod for Rådet og sagde: 'Vi kan ikke lade være med at tale om, hvad vi har set og hørt.' Rådet undrede sig over hans ord, men så huskede de, at han havde været sammen med Jesus!"

Avisen

Jerusalem
Hans-Ole Bækgaard
Den Danske Kirke
Bar Kockba Street 91/5
IL-Jerusalem 97892
Tlf. + 972 2 5324 254
@: olsen@israel.dk

Kirkevolontør i Jerusalem
Andreas Lind Pedersen
@: andreas@israel.dk

Musalaha
Louise Vibjerg Thomsen
@: louise_v_thomsen@hotmail.com

Evangeliet og den jødiske verden
Oplag: 5.000
ISSN 0907-2314
Eftertryk tilladt ved kildeangivelse

Redaktion
Birger Petterson
Bodil F. Skjøtt

Kai Kjær-Hansen
(ansv. for siderne 1-6)
Box 11, 8520 Lystrup
Tlf. 8622 6470
@: dimavis@israel.dk

Flytning m.v.
Adresseændring meddeles til Post Danmarks lokale postkontor, hvor-efter Israelsmissionens Avis automatisk

bliver sendt til den nye adresse i Danmark.
Ved flytning til udlandet, Færøerne og Grønland meddeles flytning til Israelsmissionens sekretariat.
Ved uregelmæssig levering samt afbestilling kontakt sekretariat.

Layout: www.betteridea.dk, Vejle
Tryk: Vinderup Bogtrykkeri a/s
7830 Vinderup

Staten Israel 60 år – et selvkritisk tilbage

Omkring staten Israels 60-års jubilæum

Af Kai Kjær-Hansen,
Israelsmissionens
formand

Den 14. maj 1948 ophørte det britiske mandat i Palæstina, og staten Israel blev proklameret. I forbindelse med det 60-års jubilæum, som snart skal markeres, har jeg ingen problemer med at lykønske Israel med dette jubilæum.

Jeg er glad for, at jøder fik et nationalt hjemland i 1948 – og stadig har det. Jeg kunne – som

så mange andre – ønske, at der rådede fred mellem Israel og dets naboer. Selv om jeg ikke har meget at have det i, har jeg ikke opgivet håbet om bedre forhold i området. Jeg tror ikke på bedre forhold, uden at der sker politiske indrømmelser fra begge sider. Jeg tror ikke på paradisiske tilstande i området, men mindre kan også gøre det. Staten Israel har sit ansvar for at finde en løsning i denne vedvarende konflikt; araberne/palæstinenserne har deres. Sammen med de fleste jøder udtrykker jeg for egen del en fundamental solidaritet med Israel. Denne solidaritet er ikke ukritisk, men her adskiller jeg mig heller ikke fra en del jøder, der i solidaritet med staten Israel også forholder sig kritisk til dele

af den nuværende politik. I øvrigt stiller jeg mig heller ikke ukritisk til alt, hvad der foregår i Danmark.

Lad os nu for et øjeblik skruetiden 60 år tilbage.

Det var ikke rart i Palæstina for 60 år siden

Det var ikke rart at være i Jerusalem eller Palæstina i disse måneder for 60 år siden. De Forenede Nationer havde i slutningen af november 1947 fremlagt en delingsplan og besluttet, at Palæstina skulle deles op i en arabisk og i en jødisk stat. Jøderne sagde ja til planen, araberne nej.

Det britiske mandat lakkede mod enden, og fjendskabet mellem briterne og jøderne tog til. I årene forud havde briterne afvist jødiske flygtninge, som i overfyldte både var kommet til Palæstina, og sendt dem tilbage til Vesteuropa eller til flygtningelejre på Cypern. I sommeren 1947 var skibet Exodus på vej til Palæstina med over 4500 jøder – mange af dem havde været i koncentrationslejre. Engelske destroyere ledsagede skibet til havnen i Haifa, hvorefter disse flygtninge nådesløst blev anbragt i andre skibe, og transporteret

tilbage til den havn ved Marseilles i Frankrig, hvor de havde påbegyndt deres rejse. På skibene var de buret inde, de befandt sig i flydende koncentrationslejre, med pigtråd overalt. De nægtede at forlade skibene i den franske havn og blev derefter sejlet til Hamborg og derfra anbragt i flygtningelejre i Tyskland. En del af dem nåede senere til Israel.

Nej, det var ikke rart at være i Jerusalem for 60 år siden. Snigskytter fandtes overalt. Ambulancer blev beskudt. Terroren tog til. Det var forbundet med stor fare at bevæge sig fra en zone til en anden. Nogle Jesus-troende jøder, der havde tilknytning til britiske missionærer, blev forhørt og forulempet af nogle af de ekstreme jødiske undergrundsgrupper. At have tilknytning til briter vakte mistanke om, at man stod i fjendens tjeneste. Omkring 80 jødekristne valgte at forlade landet lige før det britiske mandats ophør. Det er en histo-

rie for sig selv. Kristne, der stod bag denne hjælpeaktion, som blev kaldt "Operation Mercy", mente at de var i livsfare. I bakspejlet viste det sig at være en ubegrundet frygt.

Nogle kristne missionærer forblev i Jerusalem, bl.a. englænderen Hannah Hurnard, som tilhørte det engelske missionselskab Church Mission to Jews – eller som det tidligere hed London Jews Society. Det var det selskab, sønderjyden Hans Nicolajsen tjente i det 19. århundrede, og det var ham, der stod som bygherre af Christ Church, indviet 1849, lige inden for Jaffa Gate.

I dag er det den 29. marts. Lad os høre, hvordan Hannah Hurnard oplevede dagene omkring den 29. marts 1948.

I går for 60 år siden var det påskesøndag

PÅSKESØNDAG FALDT I 1948 DEN 28. MARTS. OM DEN DAG SKRIVER HANNAH HURNARD:

skudt på vej til gudstjeneste i Katedralen. Hun og en anden af missionens arbej-

Påskedags morgen vågnede jeg kl. 5. Skønt der faldt skud nu og da, tog Ruth og jeg ved 6-tiden ned til Kristi Grav. Vi var alene på hele området. Alene gik jeg hen til bænken, hvor man har udsigt over "den grønne høj".

Påsken kom tidligt det år, og Golgata-højen stod i blomst. Der var grønt på toppen og overalt, og på selve klippen, der har form af en hovedskal, voksede der kønne blomster. Et ferskentræ lyste i sin blomsterpragt. Luften var mild, og solen skinnede, og jeg lyttede til ordet om "hans opstandelses kraft", da jeg sad der en times tid nær ved den høj, som måske var Hans virkelige dødssted.

Inden vi forlod stedet, gik jeg ind i graven og bøjede knæ. Pludselig hørtes en stærk eksplosion, men her i klippehulen virkede den dump og uvirkelig. Opsynsmanden og hans hustru fortalte os siden, at det distrikt var blevet beskudt hele natten, og at de søgte at skyde ind i graven. Hvilken modsætning! En hel nat med død og fordærvelse som den, krig forvolder, og en påskemorgen med hans budskab om sejr over døden!

Sejr trods død

Senere på morgenen hørte vi, at Mildred Marston, en lærerinde ved pigeskolen, var blevet

skudt på vej til gudstjeneste i Katedralen. Hun og en anden af missionens arbej- dere gik ned ad Sct. Paulusgade, da der begyndte en voldsom skydning. Mildred fik en kugle gennem hovedet, mens hendes kammerat kastede sig ned på jorden og forblev uskadt. Begge havde haft til hensigt at rejse hjem til England nogle dage senere, da pigeskolen skulle lukkes. Mildred havde begyndt påskedagen i det jødiske Jerusalem og fik lov til at ende den i det himmelske sammen med skaren af genløste, der tilbeder og tjener Ham i et uforgængeligt liv – og på en mere fuldkommen måde end her får del i hans opstandelses kraft.

Mildred Marston blev begravet næste dag. Det var regnfuldt og koldt, men da vi forlod regeringens sygehus og drog til Zions Bjerg, til den protestantiske kirkegård, strålede solen frem i al sin herlighed. Det var endnu muligt at færdes på vejen til Zions Bjerg i mellemrummene mellem kampene. Et par uger senere blev det umuligt. Men da vi nu drog op imod kirkegården, kunne vi se den smalle dalsænkning med det sønderskudte Yemen Moshe.

Mildred var den første af vore missionærer, der blev dræbt. Miss Thompson, der ledede det sociale arbejde, stod ved siden af os under begravelsen. Den næste dag blev også hun dræbt, mens hun kørte i bil til regeringens sygehus i Beit Safafa, og hun blev begravet ved siden af Mildred."

Gravhaven en forårsdag. I 1948 havde Hannah Hurnard og hendes veninde haven for sig selv tidligt påskesøndag.

Her på midtersiderne bringer vi den principielle del af Kai Kjær-Hansens formandsberetning. Hele beretningen findes på Israelsmissionens hjemmeside www.israel.dk. Den kan også rekvireres fra Israelsmissionens sekretariat.

Om årsregnskab, se s. 6 her i avisen.

Hvordan så man i Den Danske Israelsmission på staten Israels oprettelse?

Når jeg bladrer Israelsmissionens blad igennem fra 1905 og fremad, kan jeg se, at der gives plads til nok så forskellige meninger om zionismen. Spørgsmålet er, om den irreligiøse zionisme vil fremme Israelsmissionens hovedsag: at jøder kommer til tro på Jesus. Det har man delte meninger om.

Alle er enige om, at Guds mål med Israel er, at de kommer til tro på Jesus. Alle lever i håbet om, at hele Israel vil komme til tro på Jesus – engang. Nu skal der arbejdes, og evangeliet skal deles med jøder.

Bibelteologisk tager man udgangspunkt i Det Nye Testamente. Hovedsynspunktet er, at de gammeltestamentlige forjættelser om en tilbagevenden til Palæstina har fundet deres opfyldelse ved hjemkomsten fra Babylon. Dog tilføjer Israelsmissionens formand, professor Frederik Torm, følgende, når han beskæftiger sig med dette emne i 1947: "Mange mener, at de skal opfyldes endnu engang; det er muligt, men vi ved det ikke sikkert. I hvert fald gentages de ikke i det ny Testamente." Denne tilføjelse er værd at mærke sig. Torms grundsynspunkt er, at Guds opfyldelse af sine løfter om Messias – sådan som det viste sig i Jesus – var rigere end profetien. Han åbner en lille lem for, at det også kan gælde Israels folks nuværende tilbagekomst. Vigtigere end dette spørgsmål er det dog for Torm, at evangeliet forkyndes nu.

Ikke ved magt og styrke

I 1948 er der en offentlig debat mellem Israelsmissionen og det danske Karmel-udvalg, det, der senere blev til bevægelsen Ordet og Israel. Her siger Frederik Torm: "Israelsmissionen [har] bestandig set med Sympati paa den jødiske Kolonisation i Palæstina, på Genoplivelsen af det gamle Hebraiske Sprog o.s.v." Alligevel mener han ikke, at det, der nu sker i Palæstina, er en bogstavelig opfyldelse af gammeltestamentlige profetier. Ifølge hans opfattelse skal Israels tilbagevenden

Jesus-troende jøder inden for Jaffa Gate i Jerusalem forud for at de evakueres gennem Operation Mercy.

finde sted "ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand" – en opfattelse som dele af den religiøse jødedom i øvrigt også stod for. Han hævder, at en del af zionismens tilhængere har anvendt magtmidler i en uhyggelig grad. Han ser frem til en frygtelig blodsudgydelse, "da man ikke med Rette kan vente, at Araberne ikke skulde kæmpe mod dem, der vil tage en Del af deres Land fra dem". Desuden anfører Torm, at Israels folks omvendelse til Gud er en betingelse for folkets hjemkomst. Og derfor skal man først og fremmest forkynde evangeliet. "Hvis man derfor ønsker Folkets Hjemkomst, maa man lægge Hovedvægten paa Arbejdet for Folkets Omvendelse".

Sønnen Axel Torm, som i 1949 efterfulgte sin farsom formand for Israelsmissionen, er i et foredrag i 1948 inde på lignende tanker. Han er bange for, at landet i sig selv bliver Messias. Men så stiller han et retorisk spørgsmål: "Så skal Jøderne altsaa ikke til Palæstina?" Hvorefter hans svar lyder: "Det er der ikke sagt et Ord om. For hvem ved det? Ingen kender Guds Veje og Guds Planer? Hans Tanker er større end vore. Vi kan selvfølgelig have Lov til baade at ønske og haabe det, om det kan ske, uden at Araberne lider noget. Men vi kan ikke staa med Bibelen i Haand og give Forsikringer. Det kunde føre til Skuffelser." Axel Torm under jøder en plet, hvor de kan udfolde deres folkelige liv. Men han tror ikke på en virkelig

genfødsel af det jødiske folk uden Kristus.

Disse ord blev sagt ved en nordisk Israels-konference i København, 3.-6. juni 1948, altså omkring tre uger efter, at den nye jødiske stat Israel var proklameret.

Tog Israelsmissionens folk fejl? De i Israelsmissionen, der mente, at jøderne i den unge stat ikke kunne modstå de arabiske hære, tog fejl – sådan som også de jøder, der var af samme opfattelse, tog fejl. Og Frederik Torm tog fejl, når han hævdede, at en folkeomvendelse gik forud for en tilbagevenden til landet. Sammen med ham tog de jøder fejl, som mente det samme.

Vanskeligere er det at svare på, om de tog fejl i deres bedømmelse af zionismen. Det kræver et studie for sig og kan næppe besvares med et ja eller nej. Måske skulle man begynde med Herbert Pundiks bøger.

Tog Israelsmissionens folk mere fejl end de kristne, der mente, at med oprettelsen af staten Israel var herlighedsriget for Israel indtruffet – eller også var det lige rundt om hjørnet? Det spørgsmål lader jeg hænge i luften.

Spørger man, om Israelsmissionens folk kunne glæde sig over, at jøder havde fået et hjemland, er svaret "ja". Men der er noget i dette "ja" som jeg ikke kommer uden om at undsige.

"Billedet med 'Ovnen' – kun tre år efter at ovnene ophørte med at brænde i KZ-lejrene – vækker afsky i mig," skriver Kai Kjær-Hansen.

Turde man glæde sig over staten Israels oprettelse?

I 1949 MODTAGER REDAKTØREN FOR ISRAELSMISSIONENS BLAD, FRØKEN INGE HOFMAN-BANG ET LÆSERBREV, SOM HUN SÆTTER I APRIL-NUMMERET. DET LYDER:

Ezekiel, i kapitel 36, netop i det kapitel, som ofte blev – og bliver – trukket frem af dem, som i statens Israels oprettelse ser

"Tør man vove at glæde sig paa Israels vegne over, at Jøderne nu tilsyneladende har sluttet deres snart 2000 aarige lange Vandring, fuld af navnløse Lidelse og Gru? Er det ikke Gud, der har ført dem hjem, da det jo er gaaet stik modsat alle menneskelige Beregninger, Jødernes Hævdelse overfor den kolossale Overmagt?"

en opfyldelse af gammeltestamentlige forjættelser. Det syn er der altså også plads til. I 1949 og senere i Israelsmissionen.

Så Inge Hofman-Bang glæder sig nu i 1949 "varsomt" over staten Israels oprettelse. Men straks løfter hun en pegefinger. Hvis Israel ikke giver Gud æren, "maa det arme Folk vel ind i endnu større Trængsler end før".

En sætning med en sådan påmindelse eller ligefrem trusselprofeti kunne jeg godt undvære.

I en længere redegørelse i samme nummer af Israelsmissionens blad i 1949 bliver det faktisk endnu værre. Hun begrundes nærmere, hvorfor man både "tør" og "bør" glæde sig over statens oprettelse. Og så kommer hun med nogle ord, som jeg helst ville springe over, ord, der vækker mit mishag, og som jeg må distancere mig fra. Hun skriver: "... vil Israels Folk stadig ikke søge Gud – ak, saa maa det atter ud i Trængsel og Ulykke for at faa aabnet Øjenene for sin Synd – og komme paa Knæ. Og man tør næsten ikke tænke paa, at Ovnen skulde kunne hedes endnu stærkere for dette Folk, end den allerede er blevet det. På Grund af dets egen Modstand! – Og vor Forsømmelse!"

Inge Hofman-Bangs korte svar lyder: "Vistnok tør vi glæde os over det, der er sket. Uden Guds Hjælp var det næppe lykkedes. Nu maa vi blot haabe på – og bede om – at Gud vil give Israelitterne dernede 'et nyt Hjærte og en ny Aand', saa de forstaa, at det ikke er dem, der har udført dette (ja, end ikke for deres skyld, det er sket, Ez. 36,22), men giver Gud alene Æren. Ellers maa det arme Folk vel ind i endnu større Trængsler end før. Thi 'den Herren elsker, tugter han'. Altsaa skulde hver eneste Kristen kæmpe endnu varmere end tidligere for Israels Sjælefrelse."

Lad nu 1950'er sproget være, hvad det er. Inge Hofman-Bang er i gang med at justere sit syn om Israels tilbagekomst i lyset af, hvad der er sket i og med dannelsen af staten Israel. Gud har stået bag den lille David mod den store Goliath. Hun finder skriftbelæg for dette hos profeten

[Afsluttes på side 6]

Af Gabi Goldstein

JESUS-FÆLLESSKAB I HÆREN

Gabi – hvis rigtige navn er Gabriel - er født i USA, men vokset op i Israel. Hans forældre, som hedder Goldstein til efternavn, immigrerede til Israel, mens han stadig var barn. Det meste af hans skolegang er gjort i Israel, og han har lige som alle andre israelere haft sin tid i den israelske hær i knapt tre år, efter at han var færdig med det som svarer til gymnasiet. Han er altså en gennemsnits, ung, israelsk mand - lige på nær sin bekendelse til Jesus som Israels Messias og verdens frelser.

Om det at være israeler og Jesus-troende og gøre tjeneste i hæren fortæller Gabi:

"En af de store udfordringer i den israelske hær for en som tror på Jesus er mangel på fællesskab med ligesindede. Det ikke i sin hverdag at have kristne venner, som man kan bede sammen med

eller læse i Bibelen, snakke og være sammen med

Et år og ti måneder ind i min tid i hæren gjorde Gud noget helt fantastisk for mig. Min mor ringede til mig og fortalte mig at hun havde hørt om en anden messiansk jøde som gjorde tjeneste i den samme afdeling som mig. Det var da bare helt fantastisk! Tak og lov for det.

Nu var udfordringen så bare at finde ud af hvem det var og så også finde tid til at vi kunne være sammen og nyde godt af hinandens fællesskab. Når man er i en kamp-enhed, er der ikke mange stille minutter, og da slet ikke tid til at man kan være alene. Jeg fandt ud af hvad hans telefonnummer var, og vi begyndte at snakke sammen via telefonen. På den måde fandt vi ud af, at vi

ikke kun ar i den samme enhed, men sandelig også på den samme base! På den base, hvor jeg var, var vi mere end 200 soldater, og med nye telefon-ven og jeg var to forskellige steder selv om det var den samme base. Det lykkedes mig simpelthen ikke at få tid til at komme til den del af basen, hvor denne anden Jesus-troende jøde var.

20 minutters opmuntring

Efter at vi i snart en måned havde mødtes over telefonen, ringede min nye ven til mig og sagde: "Jeg har nu 20 minutter, hvor vi godt kan mødes. Hvor er du og er det i orden med dig hvis der er to andre som også vil mødes med os." Vi var altså flere messianske jøder på samme base. Jeg blev både chokeret og

I DEN ISRAELSKE HÆR OPMUNTRES DER TIL AT FØLGE JØDEDOMMEN - MEN SOM JESUS-TROENDE JØDER ER DET NÆSTEN UMULIGT AT FINDE TID TIL AT VÆRE SAMMEN.

begejstret over det, han fortalte og over muligheden for at vi nu alle kunne mødes. Vi fire mødtes i en gammel bygning og satte os på gulvet i et af de tomme lokaler. Vi havde alle taget vores bibler med og gav os til at læse i dem sammen. Derefter havde vi lige fem minutter til også at bede sammen, inden det var tid til at, vi hver især skulle tilbage til vores del af basen og fortsætte med hver vores arbejde.

Den korte tid blev den eneste gang jeg i mine tre år i hæren fik mulighed for at mødes og

bede sammen med andre Jesus-troende på min base. Men hvor var det dog et fantastisk øjeblik. Tænk sig, jeg havde frihed og mulighed for at være sammen med andre, som bekender samme tro som mig. Vi skal aldrig tage sådanne øjeblikke for givet, hvor vi kan tale, bede og læse i Bibelen sammen med andre brødre og søstre. Vi skal huske at gøre brug af sådanne privilegier."

Hvad skal du til sommer?

Kirkevolontør i Jerusalem 2008 – fra 1. august

Som kirkevolontør i den danske menighed får du mulighed for at være både sognemedhjælper, kordegn og guide i Jerusalem for andre unge danskere. Du får mulighed for at være en del af Israelsmissionens arbejde i Israel samtidig med at du lærer Jerusalem og landet Israel godt at kende.

Jews for Jesus: Tel Aviv oktober '08

Tag med Jews for Jesus på evangelisation på gaden i Tel Aviv. Kampagnen løber over fem uger hvoraf de første to uger er undervisning.

MTP: 1. august – 31. januar

Gør noget godt for dig selv: Tag til Israel et halvt år og arbejd et sted, hvor din hjælp virkelig gør en forskel. Som Meet The People volontør får du så at sige Israel ind under huden og masser af mening i hverdagen.

Nablus Children Summer Camp 8. – 16. august

For børnene på Vestbredden er en sommerlejr et kærkømt afbræk i en ben-hård hverdag. Det er en uge, hvor DU er med til at sætte deres interesser og behov i fokus ud fra et ønske om, at give dem nogle gode oplevelser, som de kan tage med sig videre i livet.

Ansøgninger og priser på: www.israel.dk/iu

Jews for Jesus i New York 22. juni – 2. august

Er du træt af kun at snakke om at nå jøderne med evangeliet? Well, her er din mulighed for at komme fra snak til handling! Tag 6 uger til New York som steward for Jews for Jesus. Du kommer ikke til at ligge på den lade side, men alt arbejdet bliver rigt belønnet i form af fællesskab, ejerskab og velsignelse ved at række evangeliet tilbage til det jødiske folk og andre godtfolk i NYC.

Årsmøde = glæde og mod til at arbejde videre

Sådan sagde Anne Dahlgaard fra IU's lokalgruppe i Århus, da Shun blev spurgt om hvad IU's årsmøde havde givet hende denne gang.

Anne var én af 30 unge som var mødt frem til arrangementet, der begyndte fredag aften og sluttede lørdag aften. Indledningen var et sabbatsmåltid fredag aften, hvor Efraim Goldstein, messiansk jøde fra Israel og gæst sammen med sønnen Gabi, ledte bønner. Afslutningen var en flot lovsangs- og billedmeditation over temaet "I taknemlighed til Israels Gud" ledt af Martin og Mette Hornstrup.

Ind imellem blev der plads til bl.a. at høre om hvordan det er at være messiansk jøde i den israelske hær, hvordan Efraim som ortodoks jøde fra New York var kommet til tro, hvordan jøder i dag møder jøden Jesus. Vi fik danset israelsk folkedans, vi nød fællesskabet og sang lovsange – både på dansk og hebraisk.

Næste år flytter arrangementet til København, men allerede i pinsen kan man møde IU på Å-festivalen i Sdr. Felding.

Af pastor, ph.d.-studerende Hans-Ole Bækgaard

Permanent påsketid

Permanent påskentat...

Vi har lige fejret påske. En stor og betydningsfuld højtid. Men ligesom ved andre af kirkeårets fester kan kristne have en hurtig tendens til at glemme den.

For jøderne er påsken (pæsach) årets fest. Den fejres i år fra den 19. april fra solnedgang og en uge frem og er den store familiefest.

Påske må stå helt centralt for den kristne tro! Vi skal her se på de påske-perspektiver, der er vigtige at have for øje i det kristne liv.

Påskemåltid og selvåbenbaring

Påskemåltidet har sikkert fulgt en liturgi, hvor de fire bægere har været 'rygraden': helligsens bæger, forklarelsens bæger, velsignelsens bæger og håbets bæger. Undervejs har Jesus og

apostlene spist forskellige elementer, som symbolsk har knyttet måltidet til Guds store frelsesunder: Udfrielsen af det egyptiske fangenskab med håb om en plads i løfternes land.

Da de er kommet til det tredje bæger, velsignelsens bæger, har Jesus tolket det i lyset af sig selv. Ja, brødet (samme betydning som lammet) og vinen tolker Jesus som sit eget legeme og blod, der udgydes til syndernes forladelse.

Jesu selvåbenbaring betyder, at Han ser hele den jødiske påskefejring i et nyt lys. Han underkender ikke, hvad Gud har gjort i historien, men nu er det en fortælling om noget meget større. Gud vil frelse sit folk – Jesustroende jøder og hedninger – fra Satans og syndens fangenskab og give de frelstes liv en ny retning: Det nye Jerusalem. Når påskemåltidet blev afsluttet med ønsket om »næste år i Jerusalem«, er der

ikke blot tænkt på den jordiske by, men på det evige Jerusalem.

Lovsang og bøn

Jesus knytter påskemåltidet og hele påskens betydning til sig selv. Kun ved tro på Ham vil man få adgang til livet på den nye jord.

Apostlene har sikkert haft en masse tanker i hovedet, da de har forladt måltidet, bevæget sig syd om Jerusalem til Kedrondalen og gået nord på til Getsemane have. Undervejs har de sunget afslutningen af Det store Hallel (Sl 113-118).

Da de kommer frem til haven, beder Jesus flokken om at vente, mens Han går lidt væk for at bede. Han tager Peter, Jakob og Johannes med sig et stykke ad vejen og beder særligt dem om at være vågne med Ham (Matt 26,36ff).

Faktisk er det ikke noget uhørt, at Jesus beder dem om »at våge«. Også for jøderne var påskentatten en vågenat. Men disciplene kan ikke holde sig vågne, og flere gange kommer Jesus tilbage og finder dem sovende.

Især to ting lægger Jesus sine disciple på sinde:

For det første skal de være fyldt af lovsang, håbet, glæde og bekendelsen, som denne aften udtrykker forløsningen ved Messias. 'Lovsangen' kredser om frelsen ved Ham – 'Håbet' er knyttet til Hans navn – 'Glæden' bliver skabt ved tro på Ham – 'Bekendelsen' af Ham sker højlydt og frimodigt. Dette skal præge kristenlivet.

For det andet er påskentatten en vågenat for Herren. Jesus skærper vågeaspektet, for det handler ikke blot om en enkelt nat, men det gælder nu hele tiden frem mod Hans genkomst i herlighed. Fra denne aften i Getsemane og indtil Jesu genkomst lever en discipel i en permanent påsketid, der skal være præget af at: a) våge – ikke falde åndeligt i søvn; b) bede – leve i en sand tro; c) være i mission – et redskab for evangeliet.

Denne spænding skal en kristen leve i på den anden side af påske – en permanent påsketid – indtil »næste år i det nye Jerusalem« er en evig, synlig virkelighed.

De nye medlemmer af IU-DK præsenterer sig:

Jacob:

Mit navn er Jakob Wilms Nielsen. Jeg bor i en lille lejlighed i Århus Nord sammen med min kone Lise og vores datter Rebekka på 1½.

Jeg sidder pt og skriver på mit speciale på teologi. Mine erfaringer med Israelsmissionen stammer primært fra et halvt års ophold i Jerusalem i 2005, hvor jeg læste på universitetet og Lise var kirkevolontør. I min fritid dyrker jeg så meget sport, som min efterhånden 29-årige gamle krop kan holde til, og så kan jeg lide at spille spil, læse bøger, eller hænge i sofaen en fredag aften med Lise og en god film.

Hanna:

Hej, mit navn er Hanna Birkbak Hovaldt. For snart et års tid siden var jeg volontør for IU ved Musalaha i Jerusalem.

Nu bor jeg i København, hvor jeg læser folkesundhedsvidenskab. Når jeg ikke studerer, bruger jeg min tid på at være sammen med venner, spille musik, lave diverse kreative ting eller bare putte mig i sofaen med en kop kaffe og en god bog.

* IU har 4 volontører i Israel i foråret. Vil du af sted til sommer? Så ring og hør nærmere hos Jeanette Wind på tlf. 74562233 eller send en mail til kontor@israel.dk

* På Å-festival i Sdr. Felding, som afholdes i pinsen i maj, kan du finde Israelsmissionens Unge på plads U9. Vi vil have vores campingvogn med og vi inviterer dig og dine venner til lovsang og en snak om Israel, Gud og fremtiden som mulig volontør for IU.

* **The Prodigal Project: Herning**
Bor du i nærheden af Herning, så kom til dette stærkt udrustende seminar om kærlighed ud fra 1. Korinterbrev 13. Seminaret afholdes torsdage i seks måneder fordelt over to omgange: april til juni og september til november. Målet er at give dig mod til at vise og leve i kærlighed til dig selv, til din næste og det jødiske folk. Forløbet koster 500 kroner. Hvis du er medlem, kan du søge om støtte fra IU. Seminaret er skabt i et samarbejde med LoveWorks Danmark. Kontakt IU-kontoret.

* Kontingent fra medlemmer over 30 år udgjorde i 2007 næsten 18.000 kroner. Disse penge gik direkte til vores projekter i Israel: Musalaha, Jews for Jesus, og IFES. Dit fortsatte medlemskab berettiger måske ikke tilskud, men gør en stor forskel.

* Ny layout på hjemmesiden israel.dk: Pr. 1. april trådte vores nye layout i kraft. Gennem israel.dk kan du hurtigt komme ind på hjemmesiden for volontør-programmet Meet The People of Israel. Du vil også finde mangler, så hav tålmodighed – og kom gerne med ideer!

ישראל

Israelsmissionens Unge

Vigtige informationer

IU kontoret:

Ydre Missions Hus,
Nørregade 14
6070 Christiansfeld -
Tlf. 7456 2233
www.israel.dk/iu
Ungdomssekretær
Peter Madsen
unge@israel.dk - Tlf. 3029 8333
Volontørkoordinator
Jeanette Wind
kontor@israel.dk
IU-formand:
Arne Hougaard Pedersen
arne@scturban.dk

Red.: side 7 og 8:

Peter Madsen

Møder:

Ring til IU-kontoret

Projekter:

- ✧ Meet The People
- ✧ Forsøningsprojektet Musalaha
- ✧ Studenterarbejde i KFS/IFES
- ✧ Evangelisation med Jews For Jesus
- ✧ Jøder i Østen